

gaae en anden Vej, de kunne faae den lagt der, saa det vilde være ganske forunderligt, om ikke Alles Duffer skulde opfyldes ved denne Lov. Der er altsaa en fuldstændig Mangel af System, som efter den ærede Rigsdagsmands egen Skildring findes i den Plan, som her er vedtagen, og dog holdt han paa, at Jernbanen kun skulde anlægges efter et vist System. Man seer saaledes, i hvilken Selvmodsigelse han er kommen (Udfrydelse); jeg indrømmer ganske, at den ærede Rigsdagsmands Tale var forfælet, det er fuldkommen rigtigt. (Klee: Det er en Fordreelse af mine Ord!) Ja, det er et Ord, som er blevet moderne, man taler gjerne om Fordreelser, naar det glæder os herovre . . .

Formanden: Jeg maa bede erindres, at jeg allerede eengang idag har ønsket, at dette Ord ikke bruges.

J. N. Hansen: Jeg skal ikke fremsætte nye Grunde for en Længdebane og mod en Lørbane, men jeg skal holde mig til de vægtige Grunde, der ere blevne fremsførte, da denne Lov var til Forhandling, og deraf troer jeg, at det klart vil fremgaae, hvor urigtigt det er, naar man vil bestynde os for, at vi lade os lede, ikke af Grunde, men af Stemninger. Jeg skal desuden bemærke, at da den ærede Rigsdagsmand talte om, at vi i disse Forhold skulde lade os lede af Stemninger, var der en anden Rigsdagsmand, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krog), som raabte: „Hør!“ „ja, det er rigtigt!“ „det er sandt!“ men troer den ærede Taler (Klee), at den ærede Rigsdagsmand (Krog), som jeg her nævnte, er dybere inde i Grundene for det, der her ligger for end vi; troer den ærede Taler, at han (Krog) forstaaer sig bedre paa disse Ting end vi Andre? Om det skulde være, fordi den ærede Rigsdagsmand (Krog) ved faa mange Leiligheder raaber: „hør“, uagtet han maaffee ikke har hørt, hvad der er blevet sagt, det skal jeg ikke gaae ind paa, men jeg vil blot sige den ærede sidste Taler (Klee), at naar han vil være consequent, maa han sige: Alle de Herrer her i Thinget lade sig lede af Stemninger, med Undtagelse af mig alene; han

skulde have sagt: Jeg er den eneste Sagkyndige, jeg er den Æneste, som har Grunde, de andre Herrer have ingen Grunde, de lade sig kun lede af bare Stemninger. Men han skal ikke sige, at alene de, der ere imod den bestaaende Lov, lade sig lede af Stemninger, og ikke af Grunde; det er fuldkommen uberettiget, jeg protesterer mod enhver Sigtelse af den Art. Jeg troer iøvrigt, at vi kunne trøste os med, at vi ikke tabe vor Fornuft, fordi vi stemme imod ham (Klee).

Rinestad: En stor Deel af hvad jeg ønskede at sige, da jeg forlangte Ordet, er allerede sagt af den ærede Taler, der nu satte sig (J. N. Hansen); men maaffee jeg dog maatte henstille nogle enkelte Bemærkninger til den ærede næstsidste Taler (Klee). Det synes mig, at det dog maa være klart for den ærede Rigsdagsmand, at der maa kunne være to Meninger om een Sag; det forekommer mig at være klart, at han ikke med absolut Bished kan sige, at det ene er det eneste Antagelige, og at det Andet bør absolut forkastes. Jeg vil i den Henseende henvise den ærede Rigsdagsmand til hans egne, mange Gange fremsatte Meninger om Jernbaner; jeg skal aldeles ikke indlade mig paa at bedømme, om de ere urigtige eller ikke, men jeg vil blot henstille til ham, om ikke de Folk, som have havt med Jernbaner at bestille, have erklæret hans Meninger for at være urigtige, om ikke f. Ex. en Bane her i Sjælland styres efter Grundsatninger, som af den ærede Rigsdagsmand, saavel i som udenfor Salen, ere erklærede for — jeg vil næsten sige forkastelige; han har meent, at der burde følges ganske andre Principer. Det synes mig dog, at Alt dette tidligere burde have bragt den ærede Rigsdagsmand til at indsee, at der kan være to forskellige Meninger om en Sag, uden at han derfor behøver at fordømme den ene i den Grad, som han har gjort. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst har fremsat en heel Række af Sætninger, da have de bevæget sig om alt Muligt, Historie, Statistik, Geographi, ja, selv om dette Thing; han har saaledes talt om, hvad man her i Thinget vilde gjøre, hvis man stemte for det indkomne Forslag, og han